No. 22, 25 JULI 1941

De Nationaal-Socialistische Vrouw

Verschijnt om de 14 dagen. — Uitgave: NENASU, Leiden
Opstelster: A. W. te Luij, Zeestraat 76, Den Haag, Tel. 182440
Administratie-adres: Postbus No. 2, Leiden, Telefoon 21545

Abonnementsprijs: f 0.79 per halfjaar: f 1.58 per jaar; bij vooruitbetaling op giro 207915 t.n.v. Volk en Vaderland, Leiden (met vermelding „Vrouwenblad"). Voor zoover de voorraad strekt kunnen losse nummers worden aangevraagd bij de Nenasu, Postbus 2, Leiden. Prijs 10 cent met inbegrip van porti. Advertenties 50 cent per regel. Korting bij contract

Vrouw van Nederland wat kiest gij...?

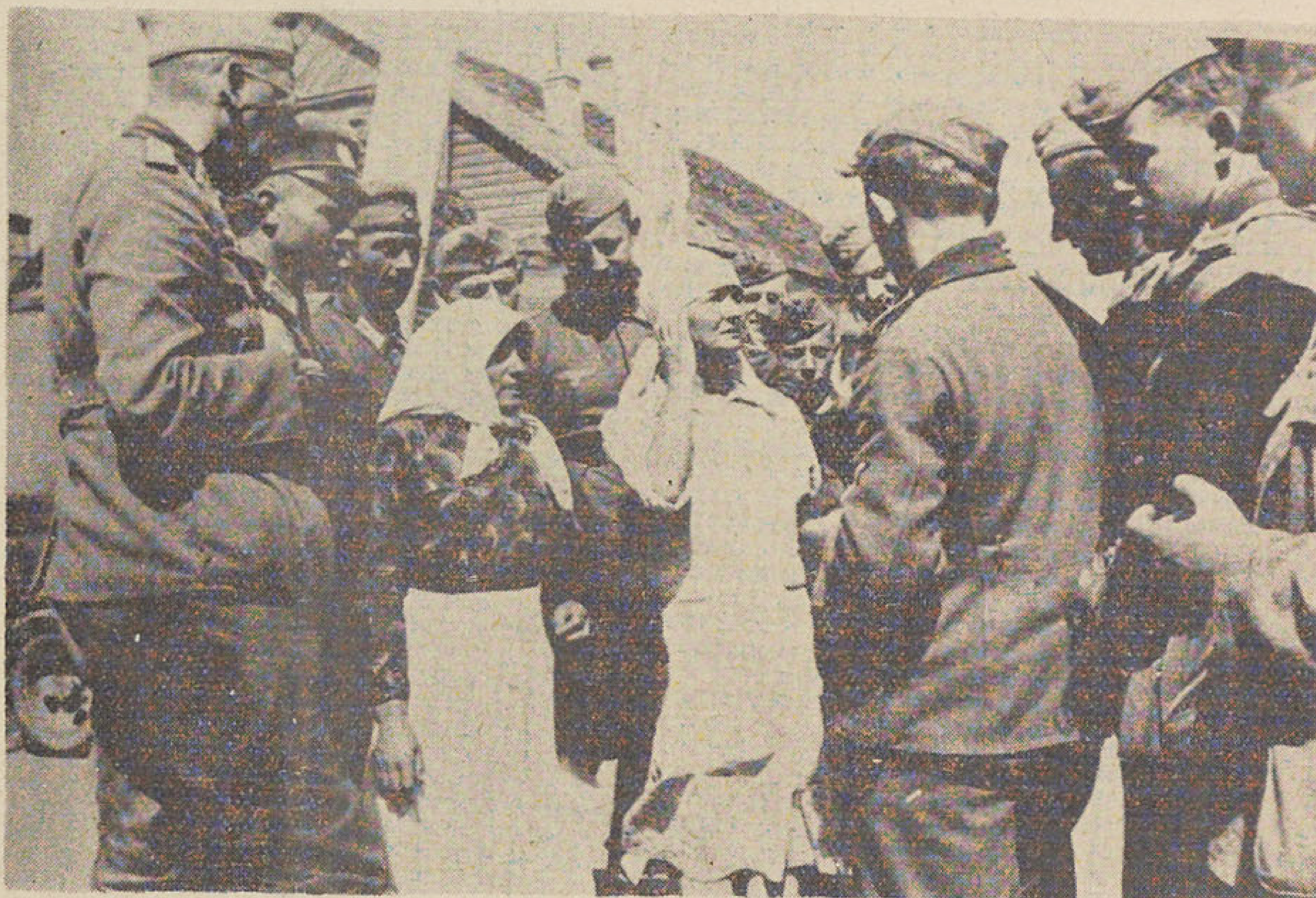
Nationaal-Socialisme of.... Bolsjewisme!

Had het communisme een tiental jaren geleden nog een afschrikwekkende beteekenis voor het Nederlandsche volk — toen, na 1933 bij de machtsovername van Adolf Hitler in Duitschland, de volksvreemde elementen, de uitgeweken „revolutie-joden", hun duivelsch werk tegen het nationaal-socialisme over de grenzen voortzetten (óók in òns land!) verloor het communisme aan verschrikking. Het geraakte op den achtergrond. Want: alles werd thans ingezet tégen het volksvernieuwende nationaal-socialisme. De meest infame leugens, de liederlijkste verdachtmakingen, ze waren niet erg genoeg om de nieuwe wereldbeschouwing en de uitvoerders daarvan te besmeuren.

Zèlfs de geestelijkheid deed hieraan mee! En al zeide zij dan ook vanzelfsprekend tégen het communisme te zijn — immers men had het voorbeeld van de uitmoording der geestelijkheid in de Sowjet-Unie voor oogen — „liever nog communisme dan nationaal-socialisme"! (Dit schreef indertijd letterlijk de allerchristelijkste „Standaard"!)

De propagandisten voor den „heilstaat der proletariërs" hielden de arbeiders voor oogen, dat alleen het communisme hen bevrijden zou uit de slavernij van het kapitalisme.

Hoe het in werkelijkheid in het Sowjet-paradijs is, hebben reeds verschillende buitenlandsche journalisten, die zich met levensgevaar naar de Sowjet-Unie begaven, kunnen beschrijven. Doch men had zich hier intusschen blind gestaard op de gruwel-sprookjes die over het Derde Rijk ten beste werden gegeven en er werd al weldra geen aandacht meer besteed aan het roode gevaar. Men had zijn handen vol met het rondstrooien van de brutaalste hetze tegen de wáre brengers van arbeid en brood, cultuur en beschaving.

Hun mannen werden door de Sowjets afgeslacht. — In de talrijke steden en dorpen, waar de Duitsche troepen doortrokken, moesten deze vaststellen, dat duizenden en duizenden burgers, wier groote „misdrijf" het was, dat zij vrienden van Groot-Duitschland wilden zijn, dat zij huis en haard wilden beschermen voor den rooden terreur, na op de „bekende" Tsjekawijze gemarteld te zijn, werden vermoord. — Oekrainische vrouwen wenden zich tot de behulpzame Duitsche „barbaren" — zooals de bolsjewistische machthebbers de Duitsche soldaten voorstelden.
(Foto Scherl)

Thans — nu de Duitsche troepen de grenzen van het proletariërs-paradijs hebben overschreden, kan men de naakte waarheid niet meer verdoezelen met schoonklinkende leuzen.

Wilt ge eenige feiten? „Nuchtere" cijfers?

Van 1917 tot 1922 zijn er door de GePeOe, de zoo gevreesde bolsjewistische geheime staatspolitie, die zich, evenals haar roem-

In dit nummer de uitslag der Roode Kruis-collecte.

van de meest barbaarsche methoden bedient,

1.776.393 menschen vermoord.

De tijdens de revolutie van 1917—1921 afgeslachte en vermiste burgers beliepen 1,4 millioen!

10,2 millioen mannen, vrouwen en kinderen zijn in het tijdsbestek 1920—'21 tengevolge van de hongersnood, die het resultaat was van den burgerkrijg, op erbarmelijke wijze omgekomen.

Door de dwangcollectiviseering, die niet alleen tot een onnoemelijke catastrophe voor de onteigende boeren, doch ook voor de stadsbevolking leidde, ontstond er in 1932—'33 wederom een hongersnood, waardoor meer dan 10 millioen menschen het leven lieten.

Het aantal dergenen, die tijdens de heerschappij der bolsjewiki naar de 300 verschillende concentratiekampen en de gebieden waar zij dwangarbeid moesten verrichten, werden gestuurd, bedroeg 8,6 millioen. De meest beruchte dwangarbeidsobjecten waren wel de aanleg van het kanaal naar de Witte Zee en het Wolga-Donaukanaal.

Wanneer men ook bedenkt, dat de bevolking der Sowjet-Unie 180 millioen telt, dan toch nog is het totaalbedrag van 32 millioen ter dood gebrachten een ontstellend getal.

Zij, die tengevolge van de hongersnood zijn omgekomen, kan men gerust als vermoord beschouwen; want zij wèrden letterlijk vermoord, omdat het Russische graan geëxporteerd werd . . . terwijl het Russische volk zelf honger leed. En dat terwijl Rusland wel tot het rijkste land der aarde aan graan mag worden gerekend. En niet aan graan alleen, maar ook aan allerlei grondstoffen en mineralen.

HOE IS DE POSITIE DER VROUW IN DE SOWJET-UNIE?

De positie der vrouw in de Sowjet-Unie is van dien aard, dat zij weliswaar gelijk gesteld werd aan den man, maar . . . er ook geen recht op kon doen gelden de haar volgens de goddelijke natuurwetten toekomende plaats in te nemen. Haar gelijkstelling met den man ging gepaard aan de uiterste consequenties, die daarvan uitvloeisels waren.

Daar zij allerlei zware mannelijke beroepen moest gaan uitoefenen (men bedenke dat dit toch niet schiedde!), werd zij aan het gezin ontrukt. Het gezinsleven in de Sowjet-Unie is dan ook geheel en al van zijn fundamenten gerukt.

De zwervende kinderen, waarvan niemand in het Sowjet-paradijs zich iets van aantrekt, zijn een ware plaag voor de bevolking geworden, daar ze bij honderdtallen tegelijk plunderend, ja zelfs móórdend door de dorpen en steden trekken.

Af en toe wordt er „opruiming" gehouden onder deze troepen uitgestootenen. Die opruiming gebeurt dan heel radicaal, op bolsjewistische manier, en wel zeer „humaan" met de mitrailleurs.

DEN HEILSTAAT DER BOLSJEWIKI BESCHERMD!

Door de groote losbandigheid, ontstaan door de meer dan lauwe huwelijkswetten, wordt het kind in de allereerste plaats de dupe van dit systeem.

En waar de jeugd kapot geslagen wordt, daar mòet een volk wel wankelen en ten onder gaan.

Nog niet zoo heel lang geleden had schr. een gesprek met een lid der Roemeensche IJzeren Garde, dat jarenlang zelf in de Sowjet-Unie woonde. Wat deze nog tamelijk jonge man over het familie-leven in de Sowjet-Unie (als men tenminste

Na de inname van Lemberg door de Duitsche troepen. — In de Gepoeegevangenis te Lemberg werden ruim drieduizend Oekrainers op gruwelijke wijze door de Sowjets letterlijk àfgemaakt. — Aangrijpende scenes speelden zich voor de poorten der gevangenis af. — Het leed der achtergebleven vrouwen, wier mannen, vaders en broeders men beestachtig afslachtte, is niet te overzien. (Foto P.B..Z)

nog van een familie-leven spreken kan) vertelde, tart alle beschrijving en is voor publiceering niet geschikt.

Alleen al in aanmerking nemende, dat de woningtoestanden in de groote steden van dien aard zijn, dat verschillende families in één vertrek bij elkaar moeten hokken, is al een reden op zichzelf, dat het gezinsleven niet anders dan ontwricht mòet worden.

Een typisch staaltje van de opvatting over de „heiligheid" van het huwelijk is wel het volgende (zooals onze zegsman het van nabij heeft medegemaakt in Moskou):

Een jonge vrouw trouwt met een jongen man. Zij nemen hun intrek bij een ander echtpaar dat één kamer bewoont. Deze is al klein en zeer ongeriefelijk en wordt slechts gescheiden door een gordijn. (Welk een verschil met Duitschland, waar gezorgd wordt, dat iedere arbeider zijn eigen huisje krijgt, dat ook zijn eigendom wordt.)

Op een goeden dag zegt de jonge echtgenoot, dat hij gaat scheiden (iets wat heel gemakkelijk gebeurt in de Sowjet-Unie). Hij had namelijk een vrouw leeren kennen, die geheel alléén over een kamer beschikte en met deze vrouw ging hij nu trouwen!

Grappen? Sprookjes?

Er zullen nu nog heel wat andere dingen aan het daglicht komen, nu de Duitsche legers de poorten van de Sowjet-hel openrameien.

Al de ellende door den Russischen boer, den Russischen arbeider doorgemaakt, is het heil dat de bolsjewiki over het volk hebben uitgestort.

In het „Paradijs" der Sowjets. — Onder „vrouwenarbeid" behoorde ook .... het kloppen van steenen! *(Foto Scherl)*

In de laatste weken alleen al hebben duizenden en duizenden boeren en arbeiders, vrouwen, ja zelfs kinderen (ook aan kinderen hebben joodsche machthebbers zich vergrepen en deze, na hun satanische lusten erop te hebben botgevierd, vermoord) op de meest gruwelijke wijze het kleine beetje leven dat zij nog hadden, moeten laten.

De Oekraine vloeit over van bloed en tranen.

De oeroude Russische aarde is rood gekleurd.

Huis en hof van den Russischen boer verbrand.

Kinderen zijn van hun ouders beroofd.

En dit al zijn de „zegeningen" van het communisme.

Het schoonste begrip der aarde: Moeder en Kind, het is tot de laatste wortel uit het arme Russische volk gerukt.

Met al deze feiten voor oogen, vragen wij U, Nederlandsche vrouw:

Wat kiest gij?

NATIONAAL-SOCIALISME

of....

BOLSJEWISME!

Een tusschenweg is er niet! ♥

VOLKSCHE VROUWENBOEKEN

Wij kennen in Nederland de „damesschrijfsters". Er zijn er vele en vooral ook goede geweest. Zij staan in de zoogenaamde „burgerperiode" van ons volksleven, maar ze waren in haar soort zeer representatief voor onze vóóroorlogsche cultuur. De mannen brachten de volksche strooming, doch heusch niet uitsluitend, want er waren ook vrouwen die degelijke volksche streeklectuur voortbrachten. Het is erg verleidelijk om een paar namen te noemen, doch het is wellicht toch beter het te laten, want men vergeet zoo gauw iemand, die er ook bij genoemd diende te worden.

DIGNATE ROBBERTZ heeft een tweede roman in het licht gegeven, getiteld **JIKKEMIEN**. Het boek is verschenen bij **G. F. CALLENBACH** te Nijkerk en werd verdienstelijk verlucht door J. van Hoboken, zoowel met gekleurde platen als met sfeervolle zwart-wit-teekeningen.

Jikkemien is een Zeeuwsche arbeidersmoeder. Zij is zonder eenigen twijfel natuurgetrouw uitgebeeld, niet geïdealiseerd, en de schrijfster biedt ons een groot brok Zeeuwsch boerenleven. Wij gelooven, dat wij haar daarom dankbaar moeten zijn, want ook op Walcheren is het leven sedert den vorigen wereldoorlog sterk gewijzigd.

De wederwaardigheden van Jikkemien en haar man Simen en haar kinderen Kee, Arent en Jan, vormen een brok onvervalscht landelijk bestaan, gekruid door het leven van andere dorpsgenooten: een wildstrooper, een veldwachter, naast — natuurlijk — het ontkiemende liefdeleven van de jeugd. Zorgvuldigheid lijkt ons de oorzaak van het feit, dat het boek in het begin wat moeizaam lijkt, doch leest men door, zoo wordt men rijkelijk beloond, want dan schieten de mogelijkheden van het verhaal als straks rijpende heesters naar omhoog, het reliëf neemt toe, en gelijktijdig breekt de voor deze schrijfster zoo typeerende rijke innerlijkheid naar buiten, die verraadt, dat achter alles toch een deugdelijke zedelijke natuurwet werkende is. Gezien van dit gezichtspunt uit, moet men erkennen, dat dit boek knap geschreven is. Er zit spanning in, het heeft iets geestelijks te zeggen en het zegt dit geestelijke op landelijk-volksche wijze. Onze vrouwen, die dit werk zullen lezen, zullen erkennen, dat het juist dàt is wat wij behoeven.

Het is te hopen, dat men in „Holland" dezen roman zal lezen, want „Zeeland" is in Holland, ja in geheel overig Nederland naar zijn wezensaard nog steeds veel te weinig bekend.

Dignate Robbertz heeft waarachtigen boerenstrijd geschilderd en zij heeft tevens laten zien, hoe sterk het leven door ons karakter wordt bepaald; bovendien biedt haar roman een ontroerend staaltje van het overwinnen van standsverschil. Een boek, dat innerlijk tegenover onze volksziel verantwoord is.

MARCEL VAN DE VELDE

N.S.V.O. NIEUWS

BAARN

In de kleine zaal van hotel „De la Promenade” werd op 1 Juli j.l. een bijeenkomst gehouden door de N.S.V.O.

Kam.ske Knipscheer opende de vergadering met een welkomstwoord waarna zij het woord gaf aan de spreekster van dien middag, kam.ske Augmayer-Rillers Deze vertelde op aangrijpende wijze over haar verblijf in Oostenrijk vóór den „Anschluss”. Wat spreekster daar met eigen oogen gezien en beleefd heeft, maakte een diepen indruk op de toehoordsters. Vooral de woningtoestanden tartten alle beschrijving. Zooals overal toonden zich de Joden ware parasieten. Waar de bevolking met heele gezinnen zich in één, of anderhalve kamerwoning moest behelpen, woonden de Joden in ruime huizen en villa's. Waar de eigen menschen het allernoodigste voor levensonderhoud moesten ontberen en niet in staat waren zich kleeding en dekking aan te schaffen, zaten de goed- en warm gekleede Joden in de duurste café's en hadden aan niets gebrek. Geen wonder dat onder zulke menschonteerende toestanden het geboortecijfer op ontstellende wijze werd gedrukt, terwijl het sterftecijfer steeg. Zelfs de boeren hadden geen reden meer zich te verheugen in een goede oogst van land en boomgaard, daar alles door drommen werkloozen uit de stad werd weggehaald. Daartegen was niets te doen. Een waar fatalisme had zich van de bevolking meester gemaakt. Toen dan, na jaren van leed, het uur der bevrijding sloeg, werden de Duitsche soldaten, die deze bevrijding brachten, onder bloemen en geschenken bedolven. De gevangen nationaal-socialisten werden uit hun kerkers bevrijd.

Bij haar terugkeer in Nederland, met een hart vol vreugde en voldoening, trof de spreekster de ontvangst aldaar als een koude douche: men gelóófde haar niet.

Wij zijn spreekster dankbaar voor het klare inzicht dat zij ons gegeven heeft in het Oostenrijksche drama!

ENSCHEDE

Op 25 Juni j.l. hield kring 10 Twenthe-Oost der N.S.V.O. in Hotel de Zon haar eerste groote bijeenkomst met als spreekster kam.ske Monsees-Van der Veen.

Vele kameraadskes hadden een paar uur gefietst om naar Enschede te komen; zoo zagen wij ze uit Borne, Hengelo, Oldenzaal en zelfs uit Denekamp.

De avond werd geopend door de kringleidster die allen hartelijk welkom heette, in 't bijzonder de spreekster, die na een moeilijke en warme reis met veel omwegen toch nog op tijd was gekomen.

Kam.ske Monsees sprak over de vrouw in den ouden en nieuwen tijd.

Sprekende over de taak der N.S.V.O.-sters wees spr. er op dat er nog veel werk door de N.S.V.O.-sters moet worden verzet en het in het bijzonder de taak van haar is de nog buiten onze rijen staande volksgenooten te winnen voor en te doordringen van ons grootsche ideaal.

OLTERTERP

„Een bijzonder geslaagde dag”, heet het altijd in krantenstijl en dit kunnen we ook van den mooien zomerdag zeggen, dien de N.S.V.O. van kring Heerenveen op den 8en Juli te Olterterp doorbracht.

Per tram en per fiets kwamen de anders zoo nijvere huisvrouwen tezamen in het Hotel „Het Witte Huis” om er eens enkele uren van zorgelooze blijheid en niet te vergeten kameraadschap te genieten.

Tegen een uur of elf was iedereen aanwezig, een 42-tal kameraadskes, en werden door de jongeren weldra de speelwerktuigen in den tuin ingenomen, terwijl de meer bezadigden toekeken en nieuwtjes uitwisselden.

Een kleine wandeling voor de koffiemaaltijd deed de lust om meer van de prachtige bosschen te zien opkomen.

De kringleidster, kam.ske Geertsma, kon niet nalaten eest even te zeggen, hoe heerlijk zij en zonder twijfel alle aanwezigen het vonden zoo gezellig en eendrachtelijk saam te zijn. Met „Val aan” besloot zij haar woorden en toen was het gezegde van „katjes, die muizen enz.” heel wat van toepassing. Nadat ook de heerlijke haringsla verdwenen was, poogden twee kameraadskes, geklommen op tafels, een overzichtsfoto te maken, hetgeen gezien de genoeg mislukte. (Hetgeen niet zeggen wil, dat wij gaarne de kameraadskes aansporen om eens te probeeren duidelijke foto's te maken van haar bijeenkomsten en ons deze toe te zenden! — Opstelr.)

Des middags werd er een flinke wandeling ondernomen.

Onder gezang van onze mooie strijdliederen, waarbij de houthakkers in het bosch van schrik naast den boomstam hakten, werd de wandeling gemaakt.

Velen keerden met verbrande gezichten en allen met het zekere weten, dat: „wij vrouwen van Nederland door eenheid zijn verbonden en reeds het licht zien schemeren in deez' donkere dagen”, naar huis.

TIEL

De kring West-Betuwe der N.S.V.O. hield op 26 Juni j.l. in het kringhuis te Tiel een mooie en goed bezochte bijeenkomst.

De kringleidster opende de vergadering met een woord van welkom in het bijzonder aan kam. ds. Reeser, de spreker van dezen middag, en aan de leidster van de Deutsche Frauenschaft, die met een aantal van haar leden mede aanwezig was.

Kam. Reeser koos tot onderwerp van zijn buitengewoon mooie rede de spreuk der N.S.V.O. „het Hartvurr Heilig, het Haardvuur Veilig”.

Hij verklaarde op duidelijke wijze de groote beteekenis van deze mooie spreuk.

Na de rustpoos werden nog eenige vragen beantwoord en gaven zich nog eenige nieuwe leden op.

Nadat de kringleidster kam. Reeser had dank gezegd werd de bijeenkomst besloten met het zingen van „Alle man van Neerlands stam” en een driewerf Hou-Zee op den Leider.

TILBURG

Eindelijk ook eens een bericht uit Tilburg! Op 4 Februari van dit jaar werd er in Tilburg een afdeeling opgericht, die de kern zou vormen van wat thans is kring 74. Begon men hier in de stad met ca. 50 leden, thans is men reeds over de 100, over de geheele stad verspreid, wat ons noodzaakte Tilburg in 3 groepen in te deelen.

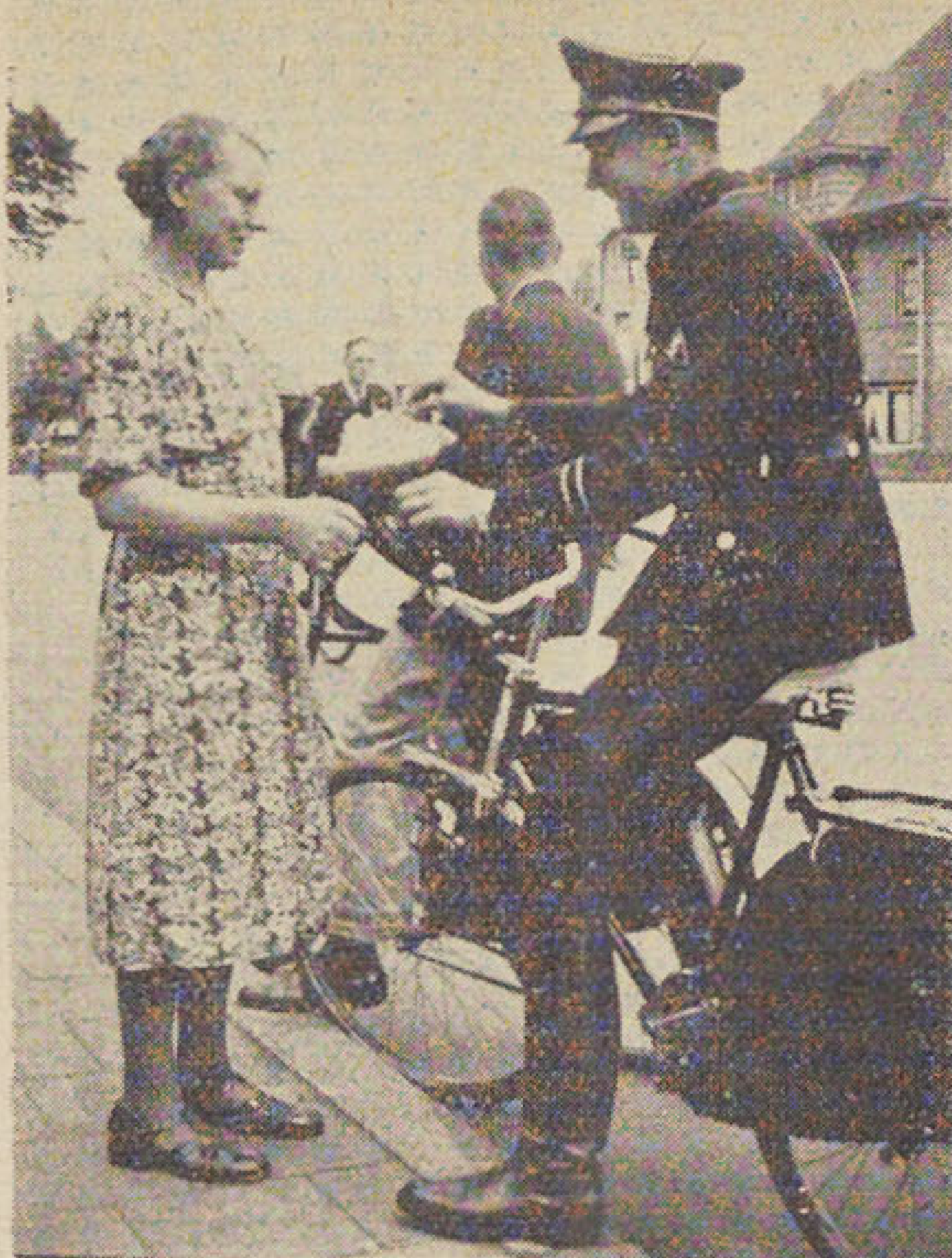
Nog steeds groeit deze kring en niet alleen in ledental, maar ook en vooral in enthousiasme. Waren er in het begin nogal eens moeilijkheden met zaalhuur enz., thans zijn ook deze uit den weg geruimd en kunnen de kameraadskes iederen Donderdagavond bij elkaar komen in een nieuwe zaal van de Stadsschouwburg.

Ter afwisseling van de gewone werkzaamheden sprak kort geleden een kameraad der P.O. over „Ger-

(Slot op pag. 5)

Zij offeren voor het Roode Kruis. De Wehrmacht....

de ᛋᛋ-maat....

de burger... allen dragen hun steentje bij voor het mooie doel. En het resultaat.... leege kussentjes, maar.... volle bussen!

Wat de N.S.V.O.-collecte voor het Duitsche Roode Kruis opbracht

Wij hebben met het uitkomen van dit nummer nog even gewacht om den uitslag van de collecte, gehouden door de N.S.V.O. ten bate van het Duitsche Roode Kruis te kunnen publiceeren.

Zooals men reeds in de dagbladen heeft kunnen lezen, heeft de landelijk leidster, kam.ske De Ruiter, op 22 Juli — juist op den verjaardag van den Rijkscommissaris — aan mevrouw Seyss-Inquart een bedrag van *f* 70.000.— overhandigd. De gift was gevat in enveloppe, gesierd met een lint in de N.S.B.-kleuren en met een gouden trouwring als symbool van het offer der Nederlandsche nationaal-socialistische vrouw.

f 10.000.— werd afgestaan voor Nederlandsche oorlogsinvaliden.

Hieronder volgen dan de bedragen zooals deze in de verschillende districten zijn ingezameld:

District	1	*f* 5305.24
„	2	„ 2075.27
„	3	„ 1750.63
„	5	„ 1361.46
„	6	„ 1138.58
„	7	„ 1606.35
„	8	„ 816.07
„	9	„ 3548.78
„	12	„ 8251.42
„	13	„ 2044.35
„	14	„ 5503.12
„	15	„ 4949.22
„	16a	„ 2241.—
„	16b	„ 575.64
„	17	„ 371.44
„	18	„ 1401.73
„	19	„ 13605.68
„	21	„ 1028.46
„	22	„ 1990.15
„	23	„ 3976.72
„	24	„ 13939.31
„	25	„ 909.99
		f 78390.61
Nagekomen giften		„ 2034.32
		f 80424.93

(Vervolg van pag. 4)

maansche zinnebeelden in Sierkunst en Handwerk, vroeger en nu".

In de afgeloopen week mocht blijken, dat de organisatie in orde is. De „Roode Kruiscollecte" was voor kring 74 de vuurproef en voor de kameraadskes een „vuurdoop".

Binnen twee dagen waren alle vrouwen uit den kring gemobiliseerd. De schimpscheuten, die onze kameraadskes naast de geldelijke gaven moesten incasseeren, moedigden aan tot verderen strijd en brachten zelfs bij de wel eens slappen een waar fanatisme te voorschijn. Van ons oudste lid van 65 jaar tot de jonge meisjes, alles was op pad en de opbrengst overtrof aller verwachting.

Zoo gaan ze voort, onze N.S.V.O.-sters. Met Mussert voor Volk en Vaderland!

Vrouwen van Nederland. sluit U aan bij de N.S.V.O.

(Foto's: W. M. Buising-Kornet, Tilburg.)

N.S.V.O.-Bezoek aan de Utrechtsche Groenten- en Vruchtenveiling

Men schrijft ons:

Op Woensdag 9 Juli j.l. heeft de groep Bilthoven van de N.S.V.O. met vele genoodigden uit den Kring een bezoek gebracht aan de Utrechtsche Groenten- en Vruchtenveiling.

Als ooit de zegswijze „het nuttige met het aangename vereenigen" in de practijk toepassing heeft gevonden, dan was dit zeker dezen middag het geval. Per fiets, trein en bus waren de leden van de verschillende afdeelingen uit Bilthoven, De Bilt, Zeist en Den Dolder in grooten getale op het terrein aan de Croeselaan samengekomen om een kijkje te nemen in het geweldige bedrijf, dat zich daar in den loop der jaren ontwikkkeld heeft.

De directeur der Veiling, de heer Pattist, die zoo welwillend was om niettegenstaande zijn zeer drukke werkzaamheden een gedeelte van zijn kostbaren tijd voor dit bezoek

gasten, door de omstandigheden gedwongen en tevens van den nood een deugd makende, in het koelhuis, dat op dezen warmen dag een uitgelezen plaats voor een dergelijke bijeenkomst bleek te zijn. Hier hield de heer Pattist een uiterst belangwekkende inleiding over de historische en technische ontwikkeling van het veilingbedrijf. Spreker wees in de eerste plaats op het verschil in productie tusschen vroeger en nu. Oorspronkelijk was alles gebaseerd op het maken van winst, waardoor vooral die producten ter veiling verschenen, waarvoor de beste prijzen gemaakt konden worden. Daarna volgde de periode van regeeringssteun, zoodat de kweekers zich meer gingen toeleggen op producten, waarvoor de meeste steun verleend werd. En tenslotte zijn we toegekomen aan het systeem van voortbrengen naar behoefte. Door verschillende omstandigheden is deze nieuwe ordening in de practijk nog niet geheel uitvoerbaar, doch zij zal ongetwijfeld in de toekomst de juiste oplossing blijken te zijn. Werd vroeger alles aan den meestbiedende verkocht, thans kennen we ook de methode van maximumprijzen en verdeeling, waarbij de voortbrengselen, waarvan de vraag het aanbod verre overtreft, niet geveild worden, maar toegewezen aan de verschillende handelaren in kwanta, die overeenkomen met hun geregelde afname.

Wat den technischen vooruitgang betreft is wel de belangrijkste verandering de invoering van de veilingklok van v. d. Hoorn en Wouda. Moest vroeger iedere partij voorgebracht en afgeroepen worden, wat op den duur veel te omslachtig en tijdroovend was in verband met de geweldige hoeveelheden, die aangevoerd werden, tegenwoordig kunnen de koopers vóór den aanvang der veiling de producten zelf keuren of dit door anderen laten doen. Zij krijgen lijsten, waarop het nummer van iedere partij, het product en de naam van den kweeker vermeld staan, zoodat zij precies weten wat er komt. Op de veiling zelf kunnen zij dan, wanneer het nummer van de partij, die zij op het oog hebben, voorkomt, door op een knop te drukken zoodra de wijzer van de veilingklok den prijs aanwijst, dien zij besteden willen, den koop tot stand doen komen.

Dat ook de administratie gelijken tred moest houden met den enormen groei van het bedrijf spreekt vanzelf. Ook hier heeft de invoering van een nieuwe machine een Waar vroeger alles door facturisten gedaan moest worden en door de overstelpende hoeveelheid werk fouten natuurlijk onvermijdelijk waren, is nu door het gebruik van ponsmachines en het vernuftige systeem van de „Hollerith" sorteer- en tabelleermachine een geweldige verbetering aangebracht.

Na deze heldere en boeiende uiteenzetting, die door alle aanwezigen met groote belangstelling gevolgd werd, maakte het gezelschap een rondgang door de verschillende afdeelingen. Allereerst werd de groote hal bezocht, waar de kostelijke producten van Neerlands bodem in fleurige verscheidenheid uitgestald stonden en allen begonnen te watertanden bij het zien van de fijne jonge groenten en de prachtige aardbeien, kersen, perziken, pruimen enz. Daarna kwam de eigenlijke veiling aan de beurt. Met gespannen aandacht volgden de kameraadskes eengen tijd de gebeurtenissen in het veilinglokaal vanaf de tribune; de meesten echter, als zijnde geen geroutineerde kooplieden, duizelden van de snelheid, waarmee de wijzer heen en weer ging en de verlichte cijfers elkaar opvolgden.

Na verschillende afdeelingen doorloopen te hebben, waardoor men een goeden indruk kreeg van den omvang van het bedrijf, kwam het gezelschap weer in het koelhuis terecht. Een groot aantal moedigen waagden zich zelfs in dunne zomerkleedij in de vriesafdeeling bij een temperatuur van 10 graden onder nul, om toch vooral niets van al het interessante, dat er dezen middag te zien was, te missen.

Na ook nog de tempereerinrichting en de machinekamer bekeken te hebben begaven allen zich weer naar de afdeeling, die door keurig geïmproviseerde zitplaatsen voor ontvangst was ingericht. Hier wachtte een groote verrassing, daar het geheele gezelschap op kersen onthaald werd, een tractatie, die natuurlijk bijzondere waardeering vond.

Tenslotte dankte kameraadske Bosboom, de kringleidster, uit naam van alle aanwezigen den heer Pattist voor den buitengewoon leerrijken en prettigen middag, dien hij den N.S.V.O.-leden had bezorgd en waaraan allen steeds met voldoening zullen blijven denken.

„JEUGD" door Ernest Claes. Uitg. Wereldbibliotheek N.V., Amsterdam.

Jeugd — welke herinneringen wellen niet in den mensch op. Men kan wel zeggen, dat dit woordje de belangrijkste en dikwijls ook de mooiste episoden in een menschenleven beteekent. Jeugd — synoniem aan ontplooiing van de menschelijke ziel.

Zoo verhaalt Ernest Claes ons — de uitmuntende verteller van zooveel jeugdverhalen en de schepper van „de Witte" — zijn jeugdbelevenissen. Het was een harde jeugd, welke hij doorbracht in het kleine Vlaamsche dorpje Zichem, in het „Land van de leemen Hutten en de open Haarden", maar zij was rijk aan een innig familieleven.

Hij brengt ons in nauw contact met het bijgeloof, dat vooral in deze streken sterk heerscht, doch dat men eigenlijk overal op het platteland terug vindt en vele dingen, welke ons anders onbegrijpelijk voorkomen, worden ons nu duidelijk.

Zijn ouders, eerlijke en oprechte Vlaamsche boeren, prachttypen, thuisbehoorende in deze omgeving, hebben onbewust veel bijgedragen tot Ernest Claes' literaire ontwikkeling. Vader, zelf een goed verteller, kweekt ditzelfde al vroeg bij zijn jeugdigen zoon op. Zijn lust tot lezen kent geen grenzen meer; hij had daar graag menige straf en zelfs een leugentje voor over.

Kostelijk en getuigend van een fijnen humor zijn de schoolavonturen en de paedagogische leermethodes van Meester Bakelans weergegeven. Dat kleine dingen vaak groote gevolgen kunnen hebben zien wij hierin maar al te vaak. Het rijpt de dikwijls moeilijke en onbegrepene kinderziel tot man.

Een stuk echt Vlaamsch volksleven wordt hier voor onze oogen afgeschilderd. Elke figuur leeft voor ons. De kinderlijke Vlaamsche taal, welke hier en daar gebezigd wordt, verhoogt den inhoud van dit boek nog in hooge mate. Talrijke ernstige, doch ook geestige oogenblikken bevat dit werk, dat een waardevol bezit voor iederen lezer is, die iets meer van onze Vlaamsche naburen wil te weten komen.

E. C. BECKER.

tot de Noord-Nederlandsche nationaal-socialistische vrouw

Wat wij zijn, is niets;
wat wij zoeken, is alles.

Deze uitspraak van Luise Rinser-Schnell stemt tot nadenken. Zij is vooral ook belangrijk in verband met de verbreiding van de nationaal-socialistische gedachte. Immers, wat zoekt de nationaal-socialistische vrouw? Zichzelf? Zeker niet! Haar Volk? Ja,.... maar hóé zal zij dat willen doen? Op de wijze der staatkunde? Neen. Op de wijze der partijpolitiek? Evenmin.

De vrouw gaat in liefde uit tot haar Volk en werft door geduldig te beminnen. Zij gelooft meer in de stille werving, in de goede daad, in de verdraagzaamheid, dan in den haat. Zij wil overtuigen door het woord, door het voorbeeld, door de rustige standvastigheid van haar geloof in Leider en Gedachte. Dat is haar weg.

Zij heeft zich zeer verdienstelijk gemaakt in de periode die achter ons ligt, als de helpster bij het zoogenaamde kleine massawerk. Zij bewijst dit ook in het nieuwe tijdperk nog dagelijks. Dit is haar dragende, haar schorende kracht.

Wanneer de politiek der mannen dikwijls nog afbuigt in concurrentie met andere strijders, wanneer eerzucht hen soms verblindt, wanneer persoonlijke heerschzucht af en toe plotselinge moeilijkheden schept, die den voortgang der gedachte belemmeren, dan stelt de vrouw daartegenover: haar moederlijke mildheid, haar vergevensgezindheid, haar geduld vooral, haar geloof, en tenslotte: haar stille daad, die voortbouwt, onophoudelijk, ook dàn, wanneer door mannelijk onverstand iets gebroken wordt, dat heel had moeten blijven.

Wij allen z i j n iets. Zeker in Nederland, waar iedereen over eenige persoonlijkheid beschikt. Wat wij innerlijk zijn, straalt uit in ons dagelijksch leven. Maar naast datgene wat wij zijn (weinig of veel) is ons hart vervuld van de roering der tijden, van de omwenteling.

Het hart van den man zoekt de vrouw. Het hart van de vrouw zoekt zeker ook den man. Dat zijn natuurlijke ingeschapenheden, van Godswege in ons gelegd, ten bate van het Volk waarin wij geboren werden. Maar naast deze persoonlijke neiging ten bate van het algemeen, is in ons het altruïsme, dat ons beweegt ons te geven, ons uit te storten in het lotsbekken van ons Volk.

De vrouw aanvaardt onzelfzuchtig het heldenlot van haar gezin. Vrouwen zijn stille heldinnen. Ieder mensch van eenige levenservaring weet dit. Daarom is de vrouw ook voorbeschikt om te zorgen voor het uithoudingsaanzicht in elken strijd.

Zijn de mannen wel eens vermoeid, zij staat daar om rust te bieden. Haar tegenwoordigheid alleen schenkt reeds rust, verademing. Is de man weleens vastgeloopen in de verwarring van den strijd: d e v r o u w zal bijdragen om hem tot klaarte te doen komen, om hem weer vlot te krijgen. Is de man door de kleinheid van den strijd der vijanden wel eens oppervlakkig geworden, heeft hij daardoor weleens de ankers in de diepte laten losschieten, d e v r o u w zal door een stil woord hem weer tot bezinning en dus tot diepte brengen.

In Vlaanderen hebben vrouwen in den ontvoodingsstrijd een groote rol gespeeld. Wij denken aan Roza de Guchtenaere, de zwaar-gestrafte activiste uit de jaren 1914/'18; wij denken ook aan een Colombia Thiel, het onzelfzuchtige karakter, dat het IJzerbedevaartwerk draagt.

De Liefde is een grooter wapen dan de Haat. Haat is dikwijls onmisbaar in een fellen strijd. Hij kan de ziel louteren: hij kan heilig zijn in zijn witte gloeiing. Toch wint de Liefde het op den duur op een blijvender manier.

Laten de nationaal-socialistische vrouwen daarom de Liefde voor ons Volk als wapen gebruiken. Er leeft in ons Volk ontzettend veel haat en moordlust. Laten wij ons dat niet verhelen. Des te meer roept onze volksplicht in dit historisch tijdsbestek ons op, tot warme, gestadige Liefde.

In de jaren vóór den oorlog heb ik op de kringschool dikwijls opgemerkt, dat procentueel de kameraadskes de nationaal-socialistische ideologie beter aanvoelden dan de kameraden. Waren deze veelal reactief gevangen in de actualiteiten van den strijd: de kameraadskes gaven zich meer rekenschap van de richting van het nationaal-socialisme; zij letten meer op de daarin verankerde eeuwige waarden. Onbewust schenen zij te denken met Vondel's woord „Eeuwigh gaet vóór Oogenblick".

De strijd, dien wij nu voeren, is een strijd om de eeuwigheidswaarden van ons Volk. Slechts de reactie denkt om oude staatsche vormen.

Wanneer wij op de volksche waarden letten, verankerd in ons bloed, in onze taal, in onze schitterende Dietsche cultuur, dan zal ook de staatkundige zijde een goede structuur verwerven.

wen onmisbaar. In zekeren zin zijn zij zelfs belangrijker dan de mannen, want zij vertegenwoordigen de blijvendheid, het eeuwige behoud van ons Volk.

Zij hebben een belangrijke taak te vervullen in de eenwording van onze volksgemeenschap. Zij kunnen „de éene familie" bevorderen, want in stilte beheerschen de vrouwen het groeien der bloedverwantschap. Dit is alles wijs geregeld in de natuur en de man, de nationaal-socialist, werkt bewust met de vrouw aan die volksgemeenschap mede.

De vrouwen zijn „het stille front", hetwelk in waarheid de overwinning in het hart draagt en deze overwinning ook brengen kan — metterdaad.

Kameraadskes, mooi, diep en grootsch is uw taak! Inspireer u op de eenheid en de offervaardigheid van uw Vlaamsche zusters, die zich in dienst gesteld hebben van.... datzelfde volk.

Nieuwe uitgaven:

„VIJVERS IN DEN TUIN", Mien Ruys. Uitg.: „Kosmos", Amsterdam.

Dit prachtig uitgevoerde boekje behandelt ligging en vorm van den vijver, constructie van den vijver, beplanting in en om het water en het onderhoud van de vijvers.

Constructieteekeningen verduidelijken den tekst, terwijl een groot aantal foto's het geheel verfraaien en het al waard maken dit boekje in bezit te hebben.

Voor bezitters van tuinen een nuttig boekje!

„MAAK ZELF UW KLEEDING", B. Schot en J. van Moosel. Uitgave: „Kosmos", Amsterdam.

De uitgeverij „Kosmos" zond ons Deel I Kinderkleeding van deze practische handleiding voor het knippen en naaien van dames- en kinderkleeding toe.
De samenstelsters van dit fraai uitgevoerde boek zijn leerares aan de Vakschool voor Vrouwen- en Kinderkleeding te Amsterdam.

Het boek is op dusdanige wijze samengesteld, dat ieder aan de hand daarvan in staat is zelf de kleeding voor zich en het gezin te vervaardigen.

Overzichtelijke patronen en aardige teekeningetjes verduidelijken het geheel.

Puzzle-rubriek

Volg deze raadgeving op!

In deze lettergreeppuzzle is een goede raadgeving verwerkt, welke we u allen van harte aanbevelen! Wij zijn er allemaal door gediend!

a — a — ac — ac — buut — cent — cli — dam — de — der — e — e — ees — ge — gel — heid — le — ma — me — mei — mo — nel — ni — pe — pel — pol — ren — ren — rot — sa — schot — see — steen — talm — ten — ter — ter — ti — tri — waar — zerk.

Met behulp van deze 41 lettergrepen moeten 17 woorden gevormd worden, waarvan de beteekenis hier gegeven wordt. Bij juiste samenstelling dezer 17 woorden geven de **begin met de derde letters,** beide verticaal gelezen, een goede raadgeving te zien, welke zoowel voor kameraadskes als voor kameraden geldt.

Wat krijgt men te lezen?

OMSCHRIJVINGEN

1. telegram-adres van „Het Nationale Dagblad"; 2. drogen op een verhitten vloer; 3. gemeente op de Veluwe; 4. een soort van geweven katoen; 5. gemeente in den Achterhoek; 6. groote houten keukenlepel; 7. nauwe doorgang in de aardkorst; 8. klemtoon; 9. groote stad in Nederland; 10. grafsteen; 11. opgewekte stemming; 12. zich aan een ander klimaat gewennen; 13. jonge uitspruitsels in Mei; 14. 100 cm.; 15. insectenetend zoogdier; 16. schatting, cijns; 17. getreuzel.

De oplossing dezer opgave kan worden ingezonden binnen 8 dagen na de verschijning van dit nummer (als brief of briefkaart, en niet als drukwerk!) aan het volgende adres:

PUZZLE-REDACTIE
„De Nationaal-Socialistische Vrouw"
Kaiserstraat 9,
LEIDEN.

Voor de juiste oplossingen worden weder enkele zéér fraaie prijzen beschikbaar gesteld.

Over deze rubriek kan géén briefwisseling gevoerd worden!

De oplossingen uit het nummer van 8 Juli j.l.

De beide opgaven in het nummer van 8 Juli hebben ons tal van opgaven bezorgd, waaruit bleek dat deze puzzles niet aan den al te lastigen kant waren. De oplossing van de eerste opgave, de „harmonica-puzzle" luidt: 1—2 klaar; 1—4 koorden; 2—3 recruut; 3—4 trein; 3—6 toonder; 4—5 noenzoen; 5—6 nader. De naam van den vogel is: Arend.

Tweede opgave

Men komt van „melk" tot „boer" o.m. op de volgende wijze (ook andere oplossingen zijn hier mogelijk): melk — merk — berk — beek — beer — boer.

Prijswinnaressen

Onze zéér fraaie prijzen zijn ditmaal ten deel gevallen aan de kameraadskes: C. G. Woest-Reddingius, Jozef Irsaëlsstraat 61, Groningen; I. E. Bölian, Koninginneweg 77 Hilversum; J. E. Hauer-Van der Dussen, Prof. Wentlaan 50, Utrecht.

Wederwaardigheden van een winkelchef

II

„Och mijnheer, wilt u even bij deze client komen, want zij wil stof hebben op losse textielpunten."

Betreffende klant was een dame met bontjas, waarop een Uniespeldje blonk, terwijl zij op haar hoofd een soort mutsje droeg, waar op als sieraad bevestigd was een oranje leeuwtje, dat eens de kwartiemuts van een onzer soldaten tooide.

Ik begon als volgt: „Mevrouw — losse textielpunten zijn ongeldig en het is ten strengste verboden door de overheid om deze aan te nemen...." De dame viel mij in de rede met de woorden: „Weet ik chef, maar voor mij geldt dit niet. Als u goed Nederlander bent (hoe durft zij!) neemt u deze losse punten aan. Ik ben lid van de Unie en heb de vorige week stof gekocht om er een Unievlag van te maken. Hiervoor hebben ze mij 37 punten van mijn textielkaart afgeknipt. Juist had ik de stof in huis of daar verbieden die „nare lui" die mooie Unievlag. Toen ben ik vlug naar de zaak gegaan waar ik de stof gekocht had en heb deze teruggegeven. Ik kreeg toen 37 losse punten terug en daar wil ik nu een japon voor koopen. Ik herhaal het: als u goed Nederlander bent, dan neemt u deze losse punten beslist aan. U moet rekening houden met de omstandigheden, want ieder geval staat op zich zelf en.... denk er vooral aan dat ik Unie-lid ben!!"

Ik hoefde niet lang na te denken, wat ik deze klant moest antwoorden, want juist omdat ik een goed Nederlander ben, handel ik bij voorkeur niet tegen voorschriften van de Overheid!

GEVULDE TOMATEN

8 kleine tomaten; 100 g. gekookte boonen; 100 g. havermout; 1 preitje; gehakte groene kruiden; zout; nootmuskaat; aroma; 1 ei.

Zet de havermout te weeken in een kom met het losgeklopte ei en zooveel bouillon van een blokje dat ze onderstaat. Snijdt van de tomaten een klein kapje af. Hol het binnenste voorzichtig met een theelepeltje uit. Strooi er iets zout en desverkiezend peper in. Schik de tomaten in een vuurvast schaaltje of stoofpannetje. Druk de boonen fijn met een vork. Snijdt het preitje en de kruiden fijn. Vermeng dan de boonen, de havermout en de kruiden. Maak er een pittig mengsel van. Vul er de tomaten mee. Wrijf het binnenste en de kapjes van de tomaten door een zeef. Voeg er iets zout bij en giet deze vloeistof om de tomaten heen.

Bestrooi de tomaten met paneermeel of beschuitkruimels en leg op iedere tomaat een klontje boter. Zet de schotel in den oven en laat de tomaten in ongeveer 20 minuten gaar en bruin worden.

Heeft men geen oven, dan stooft men de tomaten bij matige warmte toegedekt gaar. Dien er gebakken aardappelen en kropsla bij op.

Hebt gij al een abonnement op ons blad?

Zoo ja,
maak er dan propaganda mee

Neen?
Dan vandaag nog Uw naam en adres opgeven, Postbus 2, Leiden en het abonnementsgeld (f 1.58 per jaar) storten op giro-rek. 207915 t.n.v. Volk en Vaderland, Leiden